

Arrest

nr. 219 225 van 29 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
in haar hoedanigheid als voogd voor X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in haar hoedanigheid als voogd voor X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 5 december 2015 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 14 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 24 augustus 2015 in Bulgarije (Eurodac).

1.2. Op 23 juni 2016 stelt de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan voor verzoeker.

1.3. Op 20 september 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 21 september 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 14/12/2015

Overdracht CGVS: 25/07/2016

U werd gehoord op 1 september 2017, van 9u08 tot 12u22, bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw voogd, Lien Deweer, en uw advocaat, meester Vantieghem, waren gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een Pashtoun van etnische origine te zijn en het soennitische geloof aan te hangen. U bent geboren op 31 december 2000. U verklaart afkomstig te zijn van het dorp Tarakhel, gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman.

Uw broer, S.A.M.J. (O.V. (...)), werd twee maanden vastgehouden door talibs in opdracht van jullie oom langs vaderskant, N., die tevens een talibancommandant is. Hierna verliet uw broer Afghanistan, reisde hij naar Europa en diende hij op 23 juli 2012 een asielaanvraag in België in. Er werd aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Wanneer u op een dag weg was met de koeien om ze te laten grazen, kwamen twee of drie talibs naar uw moeder. Ze zeiden haar dat u nu oud genoeg was om met hen samen te werken. Uw moeder moest u de volgende vrijdag naar een voor u onbekende plaats zenden. Uw moeder besloot u toen niet te vertellen wat er was gebeurd.

De volgende vrijdag, na het vrijdaggebed, kwam N., uw oom en talibancommandant, naar uw woning. U was toen in Deh Mazang. Uw oom zei uw moeder dat hij al mensen had gezonden met de vraag om u naar hem te zenden en dat hij nu zelf naar haar was gekomen omdat uw moeder het niet serieus nam. Uw oom beloofde haar in haar levensonderhoud te voorzien in ruil voor het zenden van u naar de taliban. Uw moeder kreeg van hem opnieuw één week om u naar een voor u onbekende plaats te sturen. Indien u er niet zou komen opdagen, zou uw oom u vermoorden. Hierna verliet uw oom uw ouderlijk huis omdat hij vreesde dat iemand de autoriteiten op de hoogte had gebracht van zijn aanwezigheid. Wanneer u om zes uur 's avonds thuiskwam, zag u uw moeder huilen. Ze wou u niet vertellen waarom ze hilde waarna u naar buiten ging om te spelen. Later die avond tijdens het avondeten, vertelde uw moeder u wat er was gebeurd.

De volgende ochtend bracht uw moeder u naar M., uw oom langs moederskant die in het dorp Kharoti verblijft. Hij regelde op zijn beurt uw reis naar Europa en na tweeënhalve à drie maand onderweg te zijn geweest, kwam u in België aan waar u op 14 december 2015 een asielaanvraag indiende. In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u uw oom langs vaderskant en de taliban.

U legt volgende documenten neer: een taskara op uw naam, een taskara op naam van uw vader en twee enveloppes.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring voor het CGVS dd. 1 september 2017 als zou u heel uw leven in het dorp Tarakhel, gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman hebben verbleven (CGVS, p. 7). Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een broer te zijn van de subsidiair beschermde S.A.M.J. (O.V. (...)), zoals u verklaart (CGVS, p. 12 & 13).

Zo moet worden opgemerkt dat jullie niet dezelfde ooms langs moederskant aanhalen. Meer bepaald verklaart S. A. dat hij twee ooms langs moederskant heeft, met name M. die in het dorp Kharoti woont en J. die in zijn eigen dorp Tarakhel woont (CGVS S.A.M.J. dd. 09.01.2013, p. 5). U daarentegen, stelt expliciet dat u slechts één oom langs moederskant heeft, met name M. die door sommigen ook A.M. wordt genoemd (CGVS, p. 9). Ook ontkent u dat u een oom langs moederskant heeft die is gestorven (CGVS, p. 9). Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat uw broer een familielid vermeldde die J. heet, verklaart u dat u daar niets over weet. U haalt aan dat er in uw dorp een persoon woont die J. heet, maar dat hij geen verwant van u is (CGVS, p. 10). Het is onwaarschijnlijk dat de man waarvan u verklaart dat deze uw broer is, een oom vermeldt die ook in uw dorp Tarakhel woont doch dat u helemaal niet op de hoogte bent van diens bestaan. Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde familiale band met S.A.M.J. (O.V. (...)).

Daarenboven moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u heel uw leven in het dorp Tarakhel, gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman heeft gewoond (CGVS, p. 7).

In de eerste plaats dient er te worden gewezen op verschillende hiaten in uw geografische kennis.

Gevraagd om de weg van uw dorp Tarakhel naar het dorp Kharoti te beschrijven, stelt u dat u naar Mandrawal gaat, dat wanneer u er links gaat richting Surkhakan er een politiecheckpoint is, dat er verder een kanaal is en dat het tweede huis na het kanaal het huis van uw oom langs moederskant is die in Kharoti woont (CGVS, p. 9). Echter, uit de objectief beschikbare informatie blijkt dat Surkhakan ten zuiden van Mandrawal ligt en Kharoti ten noorden van Mandrawal (zie administratief dossier). Bijgevolg moet men logischerwijze vanaf Mandrawal niet de weg richting Surkhakan volgen om naar Kharoti te gaan. Aangezien u verklaart dat uw oom langs moederskant in Kharoti verblijft en u van daar Afghanistan heeft verlaten (CGVS, p. 9 & 16), is deze inconsistentie opmerkelijk.

Tevens kent u verschillende naburige dorpen niet wanneer hun namen worden genoemd. Gevraagd naar het dorp Hassankhel, antwoordt u dat het een dorp is, dat u er niet bent geweest bent en niet heeft gezien (CGVS, p. 21). U heeft geen idee in welke richting dit dorp ligt (CGVS, p. 21). Dit dorp ligt iets ten noorden van het dorp Kharoti (zie administratief dossier). Ook het dorp Farmankhel kunt u helemaal niet situeren en u stelt enkel dat het een dorp in Qarghayi district is (CGVS, p. 21). Echter, Farmankhel is het eerste dorp dat u tegenkomt wanneer u in Mandrawal links afslaat en de weg naar - het door u wel gekende (CGVS, p. 7 & 8) - Surkhakan neemt (zie administratief dossier). Bovendien weet u niets over het dorp Qala Mami (CGVS, p. 21). Dit dorp ligt nochtans zeer dicht bij de plaats waar u het dorp Tarakhel situeert, met name nabij Deh Mazang (CGVS, p. 6, 7 & 8 ; nota's AZ). Daarenboven oppert u vragend "Nakhalabad" wanneer gevraagd wordt naar "Lal Khanabad" (CGVS, p. 20). Het is opmerkelijk dat u de officiële naam van het districtscentrum van Qarghayi, met name Lal Khanabad (zie administratief dossier), niet kent.

Daarnaast kent u de officiële naam van de rivier niet die langs uw dorp stroomt.

Zo stelt u dat de rivier "looy rivier" ofte "grote rivier" wordt genoemd en dat de stroom naar Charbagh de "Charbagh Tsjara" wordt genoemd (CGVS, p. 7). Echter, in Qarghayi stromen de samengevloeiende Alisang en Alingar rivieren (zie administratief dossier).

De vaststelling dat u enige geografische kennis heeft van de regio (CGVS, p. 6, 7, 8 & 21), kan bovenstaande onwetendheden - waarvan redelijkerwijze verwacht wordt dat iemand afkomstig van deze regio op de hoogte is van deze zaken - geenszins verschonen en doet vermoeden dat uw tentoongestelde kennis ingestudeerd is.

Bovendien is uw kennis over de talibancommandanten in uw regio ontoereikend. Gevraagd naar talibancommandanten die actief zijn in uw regio, antwoordt u dat de beroemde commandant in uw dorp uw oom N. is en dat u geen andere talibanleden kent (CVS, p. 14). Wanneer u de naam "Amin Jan Kuchai" te horen krijgt, stelt u dat u enkel de dorpeling Amin Jan kent die wat velden heeft (CGVS, p. 22). Amin Jan Kuchai - ofte Aminullah Kucha - was nochtans drie jaar lang de schaduwgouverneur van de provincie Laghman vooraleer hij begin november 2015 werd gearresteerd (zie administratief dossier). Ook werd hij voordien reeds onterecht dood verklaard (zie administratief dossier). Het is onwaarschijnlijk dat u nog nooit gehoord heeft van de naam van de talib die schaduwgouverneur was in Laghman de laatste jaren van uw verklaard verblijf in de provincie en die meermaals in de pers is verschenen. Ook de naam "Mawlawi Asmail" die ook wel eens "Abdullah" of "Ghairat" genoemd wordt, zegt u niets (CGVS, p. 22). Hij was nochtans de schaduwgouverneur van Qarghayi district toen hij in augustus 2015 werd gearresteerd (zie administratief dossier).

Daarenboven kunt u helemaal niets vertellen over de problematische periode in uw verklaarde regio van herkomst wanneer de Russen in Afghanistan waren. Gevraagd of u weet dat voor uw geboorte de Russen ooit in Afghanistan waren, blijkt u dit niet te weten (CGVS, p. 19). Wanneer hierna verschillende keren werd gevraagd of u iets weet of iets gehoord heeft over een bloedbad in uw dorp waarbij verschillende mensen in uw dorp werden gedood, ontkent u dit steeds (CGVS, p. 19). Nochtans vond in maart 1985 in Tarakhel en de nabijgelegen dorpen een bloedbad plaats waarna verschillende dorpen in uw regio - waaronder Tarakhel - volledig ontvolkt en onbebouwd achterbleven, minstens tot december 1989 (zie administratief dossier). Indien u daadwerkelijk heel uw leven in het dorp Tarakhel heeft gewoond, is het onwaarschijnlijk dat u nog nooit iets vernomen heeft over dit incident. In dit opzicht is het ook opmerkelijk dat u stelt dat uw ouders heel hun leven in Tarakhel geleefd hebben wanneer gepolst wordt of uw ouders ooit een tijdje ergens anders hebben gewoond (CGVS, p. 9).

Daarenboven moet worden gewezen op onderling tegenstrijdige verklaringen aangaande het tijdstip van uw verklaard vertrek uit Afghanistan. Zo verklaart u dat u tweeënhalve à drie maand onderweg was van Afghanistan naar België en dat u op 5 december 2015 in België aankwam (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, traject, interceptie en verblijf ; CGVS, p. 16). Dit brengt logischerwijze met zich mee dat u begin september 2015 Afghanistan zou moeten hebben verlaten. Echter, op 24 augustus 2015 werden reeds uw vingerafdrukken in Bulgarije genomen (zie administratief dossier).

Tevens verklaart u dat u in de achtste maand, namelijk in de maand Akrab, Afghanistan heeft verlaten (CGVS, p. 6). De achtste maand is inderdaad de maand Akrab doch komt overeen met oktober/november volgens de Gregoriaanse kalender (zie administratief dossier). Ook dit komt niet overeen met de bovenstaande vaststelling dat u begin september 2015 Afghanistan zou hebben verlaten.

Bovendien komen uw verklaringen dat de tarwe werd geoogst en de rijst werd gezaaid wanneer u Afghanistan verliet (CGVS, p. 5 & 6), niet overeen met uw verklaring dat u Afghanistan in de achtste maand heeft verlaten. Immers, tarwe wordt in de provincie Laghman geoogst van half mei tot half juni en rijst wordt er gepland in juni (zie administratief dossier). Deze tegenstrijdigheden zijn des te opmerkelijker gezien uw verklaring dat rijst één van de twee belangrijkste gewassen is die in uw dorp geteeld wordt en zelfs door de landbouwer op de 1 jerib grond van uw ouders werd geteeld (CGVS, p. 8).

Betreffende uw latere verklaring op het CGVS dat tarwe al drie of vier maanden voor uw vertrek was geoogst (CGVS, p. 22), moet worden opgemerkt dat dit niet verklaart waarom u voor de pauze bevestigd heeft dat tarwe werd geoogst en rijst werd gezaaid wanneer u Afghanistan verliet.

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaard tijdstip van vertrek uit Afghanistan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Tarakhel, gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman, heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas wordt bevestigd door volgende vaststellingen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u niets kunt vertellen over de activiteiten van uw oom N. bij de taliban. Zo verklaart u dat hij sinds lange tijd bij de taliban is maar u weet niet sinds wanneer exact (CGVS, p. 10). Gevraagd naar hoeveel mensen hij leiding geeft, geeft u aan dit niet te weten (CGVS, p. 10). Tevens verklaart u dat hij op verschillende plaatsen in Laghman talibancommandant is, wanneer gevraagd wordt van welke regio hij talibancommandant is (CGVS, p. 10). Echter, wanneer vervolgens gevraagd wordt naar welke plaatsen uw oom ging met de taliban, moest u het antwoord weerom schuldig blijven (CGVS, p. 12). Gevraagd naar wat uw oom bij de taliban deed, stelt u dat hij vecht en dat de taliban niets anders doen dan vechten (CGVS, p. 10). Echter, wanneer vervolgens gevraagd wordt bij welke gevechten uw oom betrokken was, weet u dit niet (CGVS, p. 10). Zelfs gezien uw jeugdige leeftijd mag er van u verwacht worden dat u iets meer kunt vertellen over de activiteiten van uw oom bij de taliban. Zeker aangezien u verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat uw oom wilde dat u net als hem de taliban zou vervoegen (CGVS, p. 17).

Het gedrag van N., uw oom langs vaderskant en talibancommandant, is verder hoogst opmerkelijk te noemen. Zo moet worden opgemerkt dat hij eerst een aantal talibs naar uw moeder stuurde om u te rekruteren die haar vertelden dat ze u volgende vrijdag – één week later - naar een bepaalde plaats moest zenden (CGVS, p. 17 & 19). Echter, op die manier had u uitgebreid de kans om weg te vluchten. Hetzelfde dient te worden opgemerkt betreffende uw verklaring dat uw oom, toen hij naar uw moeder kwam, haar hierna nog eens één week de tijd gaf om u naar hem te zenden (CGVS, p. 19). Tevens is het vreemd dat uw oom, vooraleer hij naar het huis van uw moeder ging, eerst deelnam aan het vrijdagsgebed in de moskee van uw dorp (CGVS, p. 17). Immers, aangezien u verklaart dat heel het dorp weet dat hij een talib is (CGVS, p. 11), is het opmerkelijk dat hij naar het vrijdagsgebed in uw moskee ging omdat hij op die manier kon worden herkend. Dit gedrag van uw oom is des te opmerkelijker gezien uw oom niet lang bij uw moeder in huis wilde blijven uit angst dat iemand misschien de autoriteiten op de hoogte had gebracht van zijn aanwezigheid (CGVS, p. 17).

Ook het gedrag van uw moeder is vreemd te noemen. Ze liet u namelijk nog diezelfde avond naar buiten gaan om er te spelen nadat uw oom N. bij haar was langs geweest en u had opgeëist (CGVS, p. 17).

Bovendien moet worden opgemerkt dat zowel de twee à drie talibs als uw oom aan uw moeder zeiden dat ze u naar een bepaalde plaats moest brengen zodat u zich bij hen kon aansluiten, doch u heeft geen enkel idee waar deze plaats is (CGVS, p. 18 & 19). Daarnaast is het opmerkelijk dat u er geen idee van heeft wat u bij de taliban zou moeten doen (CGVS, p. 18).

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst.

Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 1 september 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Echter, u komt niet verder dan te herhalen dat u nooit anders heeft gewoond en dat u enkel Charbagh heeft gezien (CGVS, p. 23).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander zicht werpen op bovenstaande beslissing en beoordeling. Betreffende de door u neergelegde taskara op uw naam moet worden opgemerkt dat er op het document niet werd ingevuld wanneer deze taskara werd opgemaakt. In verband met de taskara op naam van uw vader moet worden opgemerkt dat u op geen enkele manier aannemelijk heeft gemaakt dat de man op deze taskara daadwerkelijk uw vader is. Bovendien wordt op deze taskara vermeld dat deze man geboren is in Tarakhel doch niet tot wanneer hij in Tarakhel heeft verbleven.

Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaarde herkomst te herstellen. Betreffende de twee enveloppes dient te worden vastgesteld dat deze enkel kunnen aantonen dat u briefwisseling heeft ontvangen vanuit de Afghaanse hoofdstad Kabul.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending artikel 48/3 en 48/4 Vw in samenlezing met artikel 48/5 par 3 lid 2 Vw en artikel 48/7 Vw en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 17 lid 1 en artikel 27 van het KB11 juli 2003 tot regeling van de werking van de rechtspleging voor het CGVS en artikel 3 EVRM".

Verzoeker tracht in zijn verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen en licht hierbij toe als volgt:

"1. De broer van verzoeker

Het CGVS stelt dat verzoeker het niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een broer is van S.A.M.J. Het CGVS baseert zich hiervoor op het feit dat verzoekers broer verklaart dat hij 2 ooms heeft en dat verzoeker slechts 1 oom heeft vermeld en dit ondanks het feit dat het CGVS hem erop gewezen heeft dat zijn broer verteld heeft dat hij twee ooms heeft en dat dit een probleem is.

Verzoeker kan hierop het volgende vertellen. Het is belangrijk om de familie geschiedenis van het gezin te kennen. De man J. is een 'stiefoom'. De grootmoeder langs moederszijde is hertrouwd nadat haar man overleden was. De stiefomm (J.) is een kind uit het eerste huwelijk, dan is grootmoeder hertrouwd, en toen is de moeder van verzoeker geboren.

Er is geen contact om de stiefoom. Verzoeker heeft deze als minderjarige nooit gekend. Hij heeft de familie van verzoeker nooit geholpen, hij hield afstand van de familie.

Verzoeker, als 14 / 15 jarige heeft deze man nooit gekend. Zodoende heeft hij wel degelijk correct geantwoord dat hij slechts een oom heeft zijnde M.

Verzoekers zijn broer S.A.M.J. heeft deze stiefoom wel gekend. Vandaar dat hij tijdens zijn interview inderdaad verklaart heeft dat hij twee nonkels heeft langs moederszijde (zie p 5 verhoor broer).

Dit is goed mogelijk dat verzoeker de stiefoom nooit heeft gekend. Verzoeker is echter minstens een 7 a 8 jaar ouder dan verzoeker.

Enkel stellen dat S.A.M.J. niet zijn broer zou zijn enkel om het motief dat verzoeker stelt dat hij slechts 1 nonkel heeft is niet deugdelijk. Het CGVS dient zich te baseren om het volledige verhaal.

Uit het verhoorverslag van de broer blijkt duidelijk dat de rest van de familie wel degelijk het zelfde is. Namelijk de broer verklaard in 2012 dat hij een broer heeft die rond 10 Vz jaar is die S. heet (pg 5 verhoor broer), hij verklaart tevens dat ze een 1 Yerib en landbouwer hebben die de grond bewerkt (pg 5 verhoor broer en pag 8 verhoor verzoeker). Beiden verklaren dat hun oom langs vaderszijde N. heet (pag 10 verzoeker en pg 5 broer) en dat deze oom behoort tot de Taliban (pg 5 broer en pg 10 verzoeker). Beiden verklaren dat hun vader overleden is door een auto ongeluk (pg 5 broer en pg 8 verzoeker).

Als het verhoor van de broer naast het verhoor van verzoeker wordt gelegd met betrekking tot de familie dan kan er niks anders dan met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid gesteld worden dat verzoeker de bloedbroer is van S.A.M.J.

Hieruit afleiden zoals neergeschreven in de bestreden beslissing onderaan pagina 2 dat verzoeker zijn verhaal zou ingestudeerd hebben (als 17 jarige analfabeet) is derhalve uit de lucht gegrepen.

Het motief met betrekking tot de oom kan derhalve niet weerhouden worden om het beschermingsstatuut van verzoeker te weigeren.

Besluit: Het staat met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid vast dat verzoeker is wie hij beweert te zijn.

2. Geografische kennis van verzoeker

Het CGVS stelt dat Surkhan ten zuiden van Mandrawal ligt en Kharoti ten noorden van Mandrawal. Bijgevolg moet men logischerwijze vanaf Mandrawal niet de weg richting Surkhakan volgens om naar Kharoti te gaan.

Objectief is dit motief van het CGVS terecht MAAR:

- Het dorp van verzoeker heeft slechts 3 hoofdwegen met enkele kleinde wegjes met huizen. Een weg naar boven, een weg naar beneden en een weg naar de linkerkant. Verzoeker heeft de weg naar Kharoti beschreven vanaf hij uit de deur van het ouderlijk huis komt. Het is dan wel terecht dat verzoeker om zowel naar het noorden als om naar het zuiden eerste een stukje langs het noorden moet wandelen om dan terug af te slaan richting Zuiden. Verzoeker heeft het volgende voorbeeld: indien er wordt gevraagd hoe ervan uit de RVV met naar Mechelen wordt gegaan zal verzoeker verklaren dat hij eerste richting Zuiden loopt naar het Station en daarna een trein neemt richting Noorden. Is het dan ook onlogisch dat er vertrekkende vanuit de RVV aan het hek eerst links wordt gewandeld (dus richting zuiden) om dan terug te keren met de trein richting Mechelen in het noorden?.

Bovendien komt dit tot uiting op pagina 8 en 9 waarbij verzoeker stelt hoe hij naar Kharoti gaat. Steeds komen de twee bruggen opnieuw ter sprake wat er op wijst dat er eerste een tijdje dezelfde richting wordt uitgegaan alvorens er een splitsing van de weg is.

Artikel 27 van het KB CGVS 11 juli 2003 en artikel 48/5 par 3 lid 2 dient het CGVS vragen te stellen en de antwoorden te begrijpen vanuit het standpunt van verzoeker (een minderjarige analfabeet - dit komt tot uiting gezien hij onderwijs volgt in het OKAN, die nog nooit een kaart heeft gezien, het verschil niet weet tussen noorden en zuiden, ...

Dit motief weerhouden om de internationale bescherming niet te weerhouden in hoofde van verzoeker is een brug te ver omdat het CGVS zich niet inleeft in de wereld van de minderjarige die correct verteld hoe hij van zijn huis naar Kharoti gaat naar zijn nonkel.

Verzoeker heeft problemen met het motief in de voorlaatste paragraaf alwaar er door het CGVS gesteld wordt dat hij verschillende naburige dorpen niet kan situeren.

Opnieuw wordt er van uitgegaan dat verzoeker opgegroeid is in een 'normaal functionerende maatschappij' waarbij er uitstappen worden gemaakt. Verzoeker heeft echter verklaard dat hij eigenlijk NOOIT uit zijn dorp is geweest. Hij ging enkel af en toe mee met zijn moeder tot bij de oom en niet verder. Terugkeren naar 2015 was verzoeker slechts 14jaar.

Zijn broer S.A.M.J. kent de dorpen wel gezien hij tot een iets oudere leeftijd in Afghanistan bleef en in die streek ook naar trouwfeesten ging. De moeder van verzoeker en verzoeker bleven vooral thuis. Hij was tevens te klein om alleen op stap te gaan. Daarbovenop komt nog dat de veiligheid van de streek het niet toelaat dat een kind van 12 a 14 jaar veel alleen buiten komt en op stap gaat. Verzoeker werd beschermd door zijn moeder en moest eigenlijk vooral thuis blijven. Het enige wat verzoeker deed was in de zomer zorgen voor de koeien. Hij nam de koeien mee in het dorp om te grazen (pag 12).

Verzoeker heeft duidelijk verklaard hij in Hassenkhel en Farmankhel nooit is geweest. Verzoeker heeft dan ook eerlijk geantwoord dat hij niet weet in welke richting deze dorpen liggen en hoe hij er naar toe gaat. Als verzoeker stelt dat hij nooit in de dorpen is geweest (pag 21) dan is de vraag om deze te situeren een vraag die verzoeker onmogelijk kan beantwoorden. Zoals hierboven gezegd heeft verzoeker nog nooit een kaart gezien.

Dit komt nog duidelijker tot uiting op pagina 6. Het CGVS vraagt: 'hoe ga je van jouw huis naar Gamberi' Verzoeker antwoord ik ben er nooit geweest.

Dit dan gebruiken om het statuut van internationale bescherming niet toe te kennen is ondeugdelijk.

Wat betreft 'Lal Khanabad stelt verzoeker dat dit het dorp / gehucht is waar het districtshuis is gevestigd, volgens het CGVS is 'Lal Khanabad' de officiële naam van het districtshuis. Ook dit is onvoldoende indien verzoeker stelt dat Lal Khanabad het dorp / gehucht is waar het districtshuis is gevestigd (p 20). Gezien de jonge leeftijd van verzoeker kan dit eveneens niet weerhouden worden om het het statuut te ontzeggen.

De rivier

Het CGVS stelt dat verzoeker de officiële naam niet kent van de rivier die langs het dorp loopt. Verzoeker heeft echter wel gezegd dat er een rivier langs het dorp stroomt. Op pagina 9 stelt verzoeker dat hij over bruggen moet gaan.

Voor verzoeker is de naam van de rivier 'de grote rivier' Het water dat erin stroomt noemt Alisang en Alingar. Verzoeker verduidelijkt dat er naar de naam van de rivier werd gevraagd op pagina 7 en niet naar de naam van het water erin.

Verzoeker wil zijn antwoorden niet vergoeilijken.

Dit heeft te maken zoals als in de inleiding van het verzoekschrift werd gezegd dat verzoeker moeilijkheden heeft om rechtstreeks op een vraag te antwoorden. Mocht er nu gevraagd worden zijn hoe het water heet dan had verzoeker correct geantwoord.

Bovendien is verzoeker een minderjarige. Het is gekend dat kinderen vaak niet de officiële naam gebruiken maar de zaken zelf een eigen fantasie naam geven zoals 'de grote rivier' zonder dat ze de officiële naam ervan kennen.

Besluit

Verzoeker wenst er wel op te wijzen dat hij bijvoorbeeld op pagina 9 heeft verklaart dat hij de bazaar, het districtshuis, 2 bruggen over moet, dat er de weg is naar Tarang, links een begraafplaats die Bibi Saiba wordt genoemd, dat er verder nog een kastell staat en verderop een moskee, ... Nergens blijkt dat deze uitleg niet correct zou zijn. Dit is de beschrijving van het dorp van verzoeker en dat kent hij uit zijn duimpje. Hij weet er alles zijn en kan er alles beschreven. Uit de beschrijving van pagina 9 kan NIET afgeleid worden dat verzoeker een dergelijke zaak als analfabeet zou hebben ingestudeerd. De beschrijving is te gedetailleerd om te besluiten dat dit ingestudeerd zou zijn.

Verder heeft verzoeker heeft verder de nieuwe brug beschreven (van cement en de kanten van staal niet ver van het districtshuis) en de oude brug, dat de weg geplaveid werd, er een aardbeving is geweest (p 20), situeert de 'grote rivier' (p 8), er werden dammen gemaakt (pg 7), de dorp is omgeven door bergen, een stroom waar er in gezwommen wordt, de bezaar en het buurdorp Deh Mazang (pg 7), irrigatie van de velden links van Jafer zijn huis (pg 6), er is een kleine brug en een plaats waar personen samenzitting om de rusten. Hij weet waar de automekaniekers verblijven (pg 6).

Dit alles wordt door het CGVS niet betwist. Derhalve kan er van uit gegaan worden dat dit allemaal correct is. Dat dit allemaal niet ingestuurd is blijkt het detail van de beschrijving.

Inderdaad verzoeker kan wel degelijk zijn dorp beschrijven, weet er alles zijn en kan bijna iedere huis opnoemen en zeggen wie er woont. Op pagina 6 stelt verzoeker naar de weg naar Charbagh: ... Als ik het huis uitga, zijn er drie winkel, daarna is er een brug, na de brug straight way naar de bazaar. De beschrijving van vele zaken zoals weergegeven in het interview (de details) blijkt dat verzoeker de zaken niet heeft ingestudeerd maar werkelijk afkomstig is uit zijn dorp.

Verzoeker herhaalt dat hij bijna nooit zijn dorp heeft verlaten en enkel af en toe naar zijn nonkel ging om naar zijn nonkel die in Kharoti verblijft. Zie het volledige verhoor en daaruit blijkt dat verzoeker nooit echt zijn dorp heeft verlaten maar inderdaad alle details van zijn dorp kent.

Het argument om te stellen dat verzoekers zijn geografisch kennis ontoereikend is, is geen deugdelijk motief die de beslissing kan schragen. Het CGVS is er niet van uit gegaan vanuit het feit dat verzoeker amper zijn dorp heeft verlaten, steeds in zijn dorp verbleef. Het CGVS heeft zich er niet van vergewist of de beschrijving van zijn dorp wel klopt, verzoeker geeft kleine detail die hij enkel kan weten omdat hij er leeft (zoals de brug, de weg geplaveid, de rustplaats op pagina 6, ...).

Het CGVS dient zich in te leven in de leefwereld van een 14 jarige jongen. Die als bezigheid heeft spelen met de andere kinderen en dagelijks met de koeien gaat wandelen in het dorp.

Niettemin schrijft artikel 27 van het KB CGVS en artikel 48/5 par. 3 lid 2 voor dat het CGVS zich dient aan te passen aan de leefwereld in de persoonlijkheid van verzoeker.

Verzoeker is van oordeel dat dit niet is gebeurd waardoor het CGVS tot deze negatieve beslissing is gekomen door te stellen dat zijn geografische kennis on toe reikend is.

3. De talibancommandanten

Verzoeker antwoord daar het volgende op in verband met de schaduwgouverneur van de provincie Laghman. Verzoeker is een kind van 14 jaar. Hij leeft in zijn eigen kleine wereld (beschermd door zijn moeder voor de buitenwereld). De enige Talibancommandant dat hij kent is N. (zijn nonkel). Verzoeker stelt dat Taliban commandanten nauwelijks in het dorp kwamen.

Is het zo vreemd dat een 14 jarige die nooit naar school gaat, met andere kinderen speelt, en dagelijks met koeien gaat wandelen deze commandant niet zou kennen. Zijn moeder, de enige volwassene waarbij hij contact heeft, zal niet spreken over Amin Jan Kuchai.

Het argument gebruiken dat hij meermaals in de pers is verschenen maakt niks uit. Verzoeker is een kind en luistert niet naar nieuws. Hij is enkel geïnteresseerd in zijn leefwereld. Verzoeker kan niet lezen.

Dit is een vraag die inderdaad geschikt is om te vragen aan een volwassen asielzoeker doch niet aan een kind die toen 14 jaar was.

Verzoeker stelt dat het CGVS beter vragen had gesteld over koeien, ezels en schapen. Daar kan hij toelichting over geven doch niet over talibancommandanten.

De raadsman van verzoeker heeft erop gewezen op het einde van het interview dat dit geen vraag is waarop een kind kan antwoorden.

4. De russen

Het zelfde geldt voor het argument met betrekking tot de Russen.

Deze 'genocide' in zijn dorp vond plaats 15 jaar voor zijn geboorte. Verzoeker is nooit naar school geweest. Zal een moeder tegen een 14 jarige een dergelijke gruwelijk verhaal vertellen tegen haar zoon (die ze wil beschermen tegen al het kwaad van de buitenwereld?).

Hoe zou verzoeker iets kunnen vernemen over dit bloedbad 15 jaar voor zijn geboorte indien zijn moeder er niks over verteld. Waarom zou zijn moeder daarover vertellen. Ook voor moeder is dit een pijnlijke gebeurtenis geweest waaraan ze liever niet aan wordt herinnerd.

Verzoeker ken niks weten over zaken waar er niks over wordt verteld door personen uit zijn leefwereld.

5. Het tijdstip voor het vertrek

Zoals algemeen gekend is hebben vele Afghaanse kandidaat vluchtelingen weinig tijdsbesef. Dit tijdsbesef daalt naar mate met de leeftijd. Ook kinderen in België hebben weinig of geen tijdsbesef.

Het is correct dat een vertrek uit uw land wel degelijk een ingrijpende gebeurtenis is. Er mag dan ook verwacht worden dat de kandidaat asielzoeker toch in tijd zijn vertrek toch wat kan situeren.

Uit het volledig verhoor en dit ook in samenlezing met andere dossier met betrekking tot Afghaanse kandidaat vluchtelingen zijn het weergeven in maanden steeds een probleem (zeker met kinderen).

Wat vast staat is dat verzoekers zijn vingerafdrukken op een brutale wijze werden afgenomen op 24 aug 2015 in Bulgarije.

Verzoeker verklaart dat de rijst werd gezaaid en tarwe werd geoogst (pg 5 onderaan, 6 bovenaan). Dit is dus beiden in de periode van half mei tot half juni. De 8ste maand in de Georgische kalender is augustus. De 8ste maand in de Afghaanse kalender is Aqrab en dit komt overeen met november in de Georgische kalender (zie <https://www.ahg.af/what-we-do/fmancial-services/calendar-converterA>). Dit wil zeggen dat geen van beide correct kan zijn gezien verzoeker eind aug in Bulgarije was.

Wat wel kan en wat past in de leefwereld van verzoeker is het feit dat de rijst werd gezaaid en de tarwe werd geoogst namelijk juni (Jamza: derde maand in Afghaanse kalender).

Dat verzoeker de intentie zou hebben om niet oprecht te zijn, kan niet weerhouden worden. De vraag naar de maand is onbelangrijk. Wel belangrijk was om te vragen wat verzoeker zag op het land waarin hij iedere dag in vertoefde. Hij stelde vast dat de rijst nog jong was en de tarwe klaar was om te oogsten. Dus verzoeker heeft zijn land verlaten in juni. Dit kan dat verzoeker er een 2 a 3 maanden overgedaan heeft om in Bulgarije te geraken. Dit kan gezien verzoeker verklaart heeft dat hij een 10 tal dagen verbleven heeft in Iran en een 7 dagen in Turkije (5 nachten) en dan 1 maand in Bulgarije. Dit komt overeen met 1 14 maand. Dus 24 aug verminderd met anderhalve maand komt overeen met eind juni / begin juli. Zijnde de datum waarop rijst wordt gepland en tarwe wordt geoogst.

Bovendien stelt verzoeker dat hij Afghanistan zou verlaten hebben in Akrab zijnde de 8ste maand in de Afghaanse kalender doch dit komt overeen met november in de Georgische kalender. Dit is totaal onmogelijk. De maand Aqrak is november in de Westerse kalender.

Verzoeker heeft duidelijk verklaart dat de wheat werd geoogst en de mensen zaaiden de rijst. Dit is hetgeen verzoeker ziet wat er gebeurd in zijn dorp.

De verwijzen naar de maand of deze nu de 8ste maand was in de Georgische of Afghaanse kalender speelt geen enkele rol. Bovendien kan verzoeker zich vergist hebben wat in Iran hebben ze een andere kalender en ook de Islamitische kalender is opnieuw verschillend. Verzoeker stelt vast dat de 8ste maand in de Islamitisch kalender gelijk is aan de maand juni in de Georgische kalender.

Heeft verzoeker dan zo verkeerd geantwoord dat hij stelt dat hij de 8ste maand is vertrokken. Indien de 8ste maand werd vergeleken met de Islamitisch kalender komt men uit in j uni.

Blijkbaar heeft het CGVS er niet aan gedacht dat er misschien in Afghanistan niet alleen de Afghaanse kalender werd gebruikt maar ook gebruik wordt gemaakt van de Islamitische kalender en de Georgische kalender. Door dit gebruik van verschillende kalenders is verwarring mogelijk.

Dus ook dit argument is onvoldoende om het statuut van internationale bescherming niet te weerhouden in hoofde van verzoeker.

BESLUIT

Verzoeker is er in geslaagd met alle tegenstrijdige motieven te weerleggen om een afdoende wijze. Verzoeker vergoeilijkt niet maar toont aan dat bepaalde motieven niet dienstig gebruikt kunnen worden het statuut te weigeren temeer omdat verzoeker nog een klein kind was toen hij zijn land verliet, nooit zijn dorp heeft verlaten, nooit naar school is geweest.

Verzoeker stelt vast dat het CGVS dus geen rekening heeft gehouden met de persoonlijkheid (zijnde de jonge leeftijd van verzoeker, analfabeet, overbeschermd door zijn moeder) zoals voorzien in artikel 27 van het KB CGVS 11 juli 2003 en artikel 85/5 par. 3 lid 3 Vw.

Door het niet naleven van deze artikels is het CGVS gekomen om zich te baseren op niet deugdelijke motieven om het statuut van internationale bescherming niet toe te kennen aan verzoeker. De vereiste van deugdelijke motieven vereist immers dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking genomen kunnen worden. Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de motieven waarop de beslissing steun niet in het feitelijkheid naar behoren zijn bewezen waardoor ze niet in rechte gebruikt kunnen worden.

Als laatste punt wens verzoeker nog te verwijzen naar artikel 17 van het KB CGVS. Verzoeker is van oordeel indien het CGVS tijdens haar beraad vast stelt dat bepaalde zaken die verzoeker zou hebben verteld niet correct zijn, dient verzoeker dit niet te lezen in de bestreden beslissing maar dient hij opnieuw gehoord te worden zodat hij een wederwoord kan bieden. Mocht verzoeker opnieuw gehoord geweest zijn, kon het CGVS rekening gehouden hebben met de bovenstaande grieven op de zogenaamde ontoereikende geografische kennis, tegenstrijdige verklaring mbt tot het tijdstip van vertrek en het probleem van de ooms.

De beslissing dient aldus te worden vernietigd waarbij opnieuw recht wordt gedaan dat aan verzoeker een beschermingsstatuut wordt toegekend (zie infra) minstens dient de zaak teruggestuurd te worden naar het CGVS zodat het CGVS rekening kan houden met de bovenvermelde elementen.

B: Argumenten tot het verkrijgen van het statuut vluchteling

Verzoeker dient een gegronde vrees voor vervolging kunnen aan tonen.

Conform artikel 48/5 par. 1 zijn de actoren van vervolging niet-overheidsactoren. Dat deze aanwezig zijn in Afghanistan is duidelijk. Dit blijkt tevens uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Zowel Daesh, Taliban, opnieuw Al Qaeda als andere roversbendes zijn aanwezig op het grondgebied van Afghanistan.

Conform part 2 van artikel 48/5 is de Afghaanse overheid niet bij machte deze organisatie te verslaan. Er is derhalve geen doeltreffend juridisch systeem voor handen voor opsporing, vervolging en bestraffing.

De Afghaanse overheid is niet bij machte om hun kerntaak, namelijk het bescherming van de onderdanen, te verwezenlijken in het bijzonder in de streek van de provincie Laghman.

Dat verzoeker vreest kan evenmin betwist worden. Verzoeker heeft het volgende verklaard:

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 17]

Opnieuw leest verzoeker in de bestreden beslissing zaken zoals op pagina 3 begin pagina 4 die niet dienstig zijn voor een minderjarige.

Het CGVS neemt het kwalijk dat verzoeker blijkbaar niks weet te vertellen over de activiteiten van de slechte oom bij Taliban. Hoe zou verzoeker nu het exact tijdstip moeten weten wanneer zijn oom Taliban is geworden. Een kind van 14 /15 jaar kan dit toch niet weten.

Ook plaatsen waar de oom commandant is en alwaar hij ging met de Taliban kan verzoeker toch niet weten. Het zelfde geldt voor hetgeen zijn oom deed bij de Taliban, ... wij welke gevechten de oom betrokken is, ...

Verzoeker antwoordt daar het volgende op. Verzoeker heeft nooit echt gesproken met zijn slechte oom. De slechte oom sprak met moeder en niet met verzoeker. Verzoeker was nooit thuis toen de oom kwam (hij was met de koeien aan het grazen of aan het spelen) of zijn handlangers.

Bovendien kan er toch niet verwacht worden dat de slechte oom zal vertellen over gevechten die hij heeft gedaan, welke mensen hij heeft vermoord, ... dat zijn toch geen dingen die de oom zal vertellen aan een kind van 14 a 15 jaar.

De vraag zou pertinent zijn, mocht verzoeker een volwassen man zijn maar verzoeker was in 2015 nog een kind.

Wat is er zo vreemd aan het gedrag van de oom. Hij gaat inderdaad naar het vrijdagsgebed in de moskee maar wenst inderdaad niet te lang te blijven omdat er inderdaad geklikt kan worden. Het dorp van verzoeker is niet groot en iedereen kent er iedereen. Dus het wordt gemakkelijk gezien dat er een man het huis bestreed van de alleenstaande moeder met kinderen in het kleine dorp van verzoeker.

Waarom zou moeder vertellen naar welke plaats haar zoon moet gaan. De zoon, verzoeker, heeft een grote loyaliteit naar moeder en zijn zussen toe. Indien de moeder de plaats zou zeggen tegen haar zoon, verzoeker, zou het wel kunnen zijn dat verzoeker zijn leven geeft voor zijn moeder en zussen en zich naar die plaats zou begeven.

Dus geen enkele moeder zal de plaats zeggen waar hij naar toe dient te gaan. Derhalve kan verzoeker inderdaad tijdens het interview de plaats niet vertellen (pg 19-18).

Het heel waarschijnlijk dat moeders niet teveel vertellen tegen haar zoon met betrekking tot het kwaad.

Een vraag zoals: 'om welke redenen leeft ze niet altijd met je oom'? Hoe kan verzoeker als kind daar nu op antwoorden. Zo'n dingen zal een moeder toch niet vertellen aan haar kinderen.

Besluit:

De vrees van verzoeker is gegrond omdat hij inderdaad vreest indien hij terugkeert naar zijn moeder en zussen hij opnieuw opgeëist zal worden door zijn oom en indien hij dit nu weigert als 17 jarige de oom hem gewoonweg zal vermoorden.

De vrees is derhalve gegrond.

Zoals verzoeker al heeft aangegeven zijn Afghaanse autoriteiten niet bij machte om iedere burger veiligheid en bescherming te bieden (= toe artikel 48/5 par. 2).

Zodoende kan verzoeker onmogelijk het hulp inroepen van de Afghaanse autoriteiten.

Verzoeker voldoet aan de definitie zoals vermeld in artikel 1 A van de conventie van Geneve. Hij toont aan dat hij een persoonlijke vrees heeft.

Het statuut van vluchteling kan hem worden toegekend.

C: Argumenten tot het verkrijgen van subsidiaire beschermingsnood

In ondergeschikte orde, mocht de RVV van oordeel zijn dat verzoeker niet het statuut van vluchteling kan ontvangen verzoekt verzoeker toch minstens toekenning van de subsidiaire bescherming op grond van 48/4 Vw.

De vraag die gesteld dient te worden is er een reëel risico op ernstige schade. Welnu, zoals al hierboven weergegeven gaat de situatie in Afghanistan van kwaad naar erger.

Uit de nieuwe richtlijnen die het UNHCR op 19 april 2016 heeft uitgevaardigd en die zich in het administratief dossier bevinden blijft de burgeroorlog in Afghanistan anno 2015 verder aanhouden. De opkomst van gewapende actoren zoals IS en de vernieuwde opkomst van Al Qaeda, heeft de veiligheidssituatie verder gedestabiliseerd. Conflict geralateerd geweld en schendingen van de mensenrechten blijven de dagelijkse realiteit uitmaken. Zo is er sinds de terugtrekking van de internationale troepen eind 2014, een stijging opgemeten van het aantal buitengerechtelijke executies, zelfmoordaanslagen, ontvoeringen, strategische intimidaties en onderdrukking van de plattelandsgebieden door anti-overheidsgroepen. In 2015 werden 22.634 veiligheidsincidenten gerapporteerd, wat een toename van 3 procent ten opzichte van 2014 en het op-een-na- hoogste aantal sinds 2001 vertegenwoordigd.

In het jaar 2015 viel het hoogste aantal burgerslachtoffers sinds UNAMA in 2009 begon te registreren, namelijk 3.545 burgerdoden en 7.457 burgergewonden. Deze stijging zet zich in het eerste kwartaal van 2016 door.

Verzoeker verwijst naar de rechtspraak van het CGVS met betrekking tot de provincie Laghman.

Het CGVS is van oordeel naar een grondige analyse van de actuele situatie in de provincie Laghman dat er voor personen die aannemelijk maken dat ze afkomstig zijn uit deze regio een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 48/2c Vw).

Verzoek heeft duidelijk aangetoond dat hij wel degelijk afkomstig is uit Lagham (net zoals zijn broer), zijn minderjarigheid en het tekort van een reëel binnenlands vluchtalternatief.

Bovendien zal verzoeker tijdens het verloop van de procedure proberen via een DNA test aan te tonen dat hij wel degelijk de broer is van S.A.M.J. Indien verzoeker dit aantoont kan er echter niet anders beslist worden dan aan verzoeker eveneens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Het CGVS was op 14 jan 2013 van oordeel dat de broer van verzoeker het aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Tarakhel en dat daarover niet te twijfelen valt. Doch in deze provincie was toen en op heden (dat zal het CGVS niet betwisten) nog steeds een reëel risico van ernstige bedreigen van het leven of de persoon van een burger als gevolgd van een conflict.

Derhalve staat er eveneens niks in de weg om aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een attest van pleegzorg van 20 oktober 2016 (stuk 3);
- een "Afghan calendar conversion" (stuk 4).

2.1.3. In een aanvullende nota van 18 januari 2019 legt verzoeker een DNA-test neer ter staving van zijn verwantschap met S.A.M.J. (stuk 1).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. De Raad merkt op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag verwacht worden dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek.

De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de instanties zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en relaas. De instantie mag van verzoeker dan ook correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad echter vast dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn vluchtrelaas en het tijdstip van zijn vertrek uit Afghanistan.

De bestreden beslissing oordeelde op pertinente en terechte wijze dat verzoeker er niet in slaagt zijn relaas de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken:

“Het ongeloofwaardige karakter van uw asielaanvraag wordt bevestigd door volgende vaststellingen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u niets kunt vertellen over de activiteiten van uw oom N. bij de taliban. Zo verklaart u dat hij sinds lange tijd bij de taliban is maar u weet niet sinds wanneer exact (CGVS, p. 10). Gevraagd naar hoeveel mensen hij leiding geeft, geeft u aan dit niet te weten (CGVS, p. 10). Tevens verklaart u dat hij op verschillende plaatsen in Laghman talibancommandant is, wanneer gevraagd wordt van welke regio hij talibancommandant is (CGVS, p. 10). Echter, wanneer vervolgens gevraagd wordt naar welke plaatsen uw oom ging met de taliban, moest u het antwoord weerom schuldig blijven (CGVS, p. 12). Gevraagd naar wat uw oom bij de taliban deed, stelt u dat hij vecht en dat de taliban niets anders doen dan vechten (CGVS, p. 10). Echter, wanneer vervolgens gevraagd wordt bij welke gevechten uw oom betrokken was, weet u dit niet (CGVS, p. 10). Zelfs gezien uw jeugdige leeftijd mag er van u verwacht worden dat u iets meer kunt vertellen over de activiteiten van uw oom bij de taliban. Zeker aangezien u verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat uw oom wilde dat u net als hem de taliban zou vervoegen (CGVS, p. 17).

Het gedrag van N., uw oom langs vaderskant en talibancommandant, is verder hoogst opmerkelijk te noemen. Zo moet worden opgemerkt dat hij eerst een aantal talibs naar uw moeder stuurde om u te rekruteren die haar vertelden dat ze u volgende vrijdag – één week later - naar een bepaalde plaats moest zenden (CGVS, p. 17 & 19). Echter, op die manier had u uitgebreid de kans om weg te vluchten. Hetzelfde dient te worden opgemerkt betreffende uw verklaring dat uw oom, toen hij naar uw moeder kwam, haar hierna nog eens één week de tijd gaf om u naar hem te zenden (CGVS, p. 19). Tevens is het vreemd dat uw oom, vooraleer hij naar het huis van uw moeder ging, eerst deelnam aan het vrijdagsgebed in de moskee van uw dorp (CGVS, p. 17). Immers, aangezien u verklaart dat heel het dorp weet dat hij een talib is (CGVS, p. 11), is het opmerkelijk dat hij naar het vrijdagsgebed in uw moskee ging omdat hij op die manier kon worden herkend. Dit gedrag van uw oom is des te opmerkelijker gezien uw oom niet lang bij uw moeder in huis wilde blijven uit angst dat iemand misschien de autoriteiten op de hoogte had gebracht van zijn aanwezigheid (CGVS, p. 17).

Ook het gedrag van uw moeder is vreemd te noemen. Ze liet u namelijk nog diezelfde avond naar buiten gaan om er te spelen nadat uw oom N. bij haar was geweest en u had opgeëist (CGVS, p. 17). Bovendien moet worden opgemerkt dat zowel de twee à drie talibs als uw oom aan uw moeder zeiden dat ze u naar een bepaalde plaats moest brengen zodat u zich bij hen kon aansluiten, doch u heeft geen enkel idee waar deze plaats is (CGVS, p. 18 & 19). Daarnaast is het opmerkelijk dat u er geen idee van heeft wat u bij de taliban zou moeten doen (CGVS, p. 18).”

Verzoekers verweer in het verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. Verzoekers jonge leeftijd en het feit dat hij nauwelijks contact had met zijn oom biedt geen afdoende verschuiving voor verzoekers lacunaire kennis met betrekking tot de activiteiten van zijn oom bij de taliban. Zelfs rekening houdend met zijn jeugdige leeftijd kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zich, indien hij, zoals hij beweert, bedreigd wordt door zijn oom N. die lid is van de taliban, zich gedegen zou informeren over zijn vervolger, temeer gezien het een familielid betreft. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker verklaarde dat zijn broer S.A.M.J., die in België verblijft, eveneens vervolgd werd door deze oom en dat hij nog steeds contact heeft met zijn moeder in Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 13), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker informatie bij hen zou kunnen verkrijgen. Verzoekers onwetendheid wijst op een gebrek aan interesse in zijn hoofdzaak en doet aldus afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift kan verder geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing dat zijn relaas niet aannemelijk is. Verzoekers bewering dat zijn oom niet lang bleef voor het ochtendgebed in de moskee omdat hij angst had verklikt te worden aan de autoriteiten en dat hun dorp klein is zodat een bezoek aan een alleenstaande vrouw opvalt, doet geen afbreuk aan de pertinente en terechte motivering dat *"Tevens is het vreemd dat uw oom, vooraleer hij naar het huis van uw moeder ging, eerst deelnam aan het vrijdagsgedbed in de moskee van uw dorp (CGVS, p. 17). Immers, aangezien u verklaart dat heel het dorp weet dat hij een talib is (CGVS, p. 11), is het opmerkelijk dat hij naar het vrijdagsgedbed in uw moskee ging omdat hij op die manier kon worden herkend. Dit gedrag van uw oom is des te opmerkelijker gezien uw oom niet lang bij uw moeder in huis wilde blijven uit angst dat iemand misschien de autoriteiten op de hoogte had gebracht van zijn aanwezigheid (CGVS, p. 17)."* Verzoekers verweer dat zijn moeder hem de plaats waar hij volgens de taliban naartoe moest gaan niet wilde vertellen uit angst dat verzoeker zich zou opofferen betreft een louter blote bewering, die bovendien niet strookt met de vaststelling dat verzoeker na het bezoek van de taliban het land heeft verlaten.

Op grond van deze vaststellingen besluit de Raad dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten geheel ongeloofwaardig zijn. Bovendien is de Raad van oordeel dat verzoekers verklaringen over het tijdstip van zijn vertrek uit Afghanistan ongeloofwaardig zijn, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers problemen met de taliban.

Verzoeker voert aan dat hij volgens zijn verklaringen over de zaai- en oogsttijden tijdens het persoonlijk onderhoud Afghanistan heeft verlaten in juni (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 6; Landeninformatie, stuk 17, nr. 3) en dat deze verklaringen overeenstemmen met het feit dat zijn vingerafdrukken genomen werden in Bulgarije op 24 augustus 2015 (Eurodac), maar dit doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststelling dat verzoeker hierover tegenstrijdige verklaringen aflegde doorheen de procedure. Deze verklaringen zijn immers tegenstrijdig met verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure dat hij ongeveer 3 maanden voor zijn aankomst in België op 5 december 2015 uit Afghanistan is vertrokken, hetgeen impliceert dat verzoeker begin september 2015 Afghanistan zou moeten hebben verlaten (Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 19, *"Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling"*, p. 3; DVZ-verklaring, stuk 18, p. 10). Deze verklaringen zijn verder nog tegenstrijdig met verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij in de achtste maand Akrab Afghanistan heeft verlaten en drie maand onderweg is geweest (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 6, 16), gezien de maand Akrab overeenstemt met de maand november in de Westerse kalender, hetgeen door verzoeker wordt bevestigd in zijn verzoekschrift. Verzoekers verweer dat hij een andere kalender dan de Afghaanse gebruikte en zijn verklaringen dat hij de achtste maand vertrok overeenstemt met de maand juni volgens de Islamitische kalender (verzoekschrift, stuk 3) kan niet dienstig worden aanvaard, gezien verzoeker zelf verklaarde dat hij in de Afghaanse maand Akrab is vertrokken (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 6). Verzoeker toont dan ook niet aan dat er verwarring is ontstaan tijdens het persoonlijk onderhoud. Zijn verweer in het verzoekschrift dat hij in juni vertrokken is daar dit blijkt uit zijn verklaringen dat de tarwe werd geoogst wordt bovendien verder ondermijnd doordat verzoeker later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat de tarwe reeds drie à vier maand geoogst was bij zijn vertrek uit Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 22). Uit verzoekers inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen blijkt genoegzaam dat verzoeker geen zicht wil bieden op de periode dat hij Afghanistan heeft verlaten, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst in de periode voor zijn vertrek naar België en de problemen die hij er ondervond.

Verzoekers verweer dat hij omwille van zijn jonge leeftijd geen tijdsbesef heeft en de maanden niet kent betreft een blote bewering.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij reeds vijftien jaar oud was toen hij Afghanistan verliet, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zijn vertrek uit Afghanistan reeds in de tijd kan situeren. Dit geldt temeer nu geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel van analfabeet, gelet op de handtekening waarmee hij de documenten bij aanvang van de procedure heeft ondertekend. Verzoeker brengt geen bewijs bij van het tegendeel. Uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoeker weldegelijk kennis heeft van de Afghaanse kalender (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 5). Verzoekers verweer kan dan ook niet dienstig worden aanvaard.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar mentale problemen en het feit dat hij epilepsie zou hebben, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker niet aantoont dat zijn cognitief geheugen dermate is aangetast waardoor hij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoeker brengt verder desbetreffend geen enkel bewijs bij. Bovendien maakte noch hij noch zijn voogd of advocaat enige opmerking hierover tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn gezondheidstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Derhalve heeft verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Verzoeker weigert aldus op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op de redenen en het tijdstip van zijn vertrek uit Afghanistan. Indien verzoeker meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over zijn levensomstandigheden en reisroute, *quod non in casu*. Het manifest en bewust misleidende karakter van verzoekers verklaringen hierover leidt er dan ook toe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn problemen in zijn regio van herkomst in de periode voor zijn vertrek naar België. Verzoekers verweer dat hij over voldoende kennis bezit van zijn regio van herkomst is niet zwaarwichtig genoeg om afbreuk te doen aan deze vaststelling, gezien verzoeker hiermee niet aantoont dat hij tot zijn vertrek uit Afghanistan in zijn regio van herkomst heeft verbleven. Aldus kan de loutere verwijzing naar verzoekers herkomst niet volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De Raad merkt op dat, gelet op het geheel van de door verzoeker afgelegde verklaringen en de door hem neergelegde documenten, zijn verwantschap met S.A.M.J. in de huidige stand van het onderzoek door de Raad niet als ongeloofwaardig kan worden beschouwd. Wat de resultaten van een dna-test betreft, merkt de Raad op dat het een zelftest betreft die werd besteld via internet. Gelet op de mogelijkheden tot manipulatie van de gegevens in dergelijk geval, wordt de bewijswaarde van de vastgestelde verwantschap geringschat. Er wordt bijgevolg geen afbreuk gedaan aan voorgaande vaststellingen waaruit blijkt dat verzoeker zijn problemen met de taliban en zijn verblijf in het dorp Tarakhel tot zijn vertrek uit Afghanistan niet aannemelijk maakt.

De verwijzing naar artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is niet dienstig, omdat de bepaling werd opgeheven en *mutatis mutandis* opgenomen in artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018; BS 11 juli 2018). In elk geval maakt verzoeker op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Een bespreking van de kritiek op de overige, overvloedige motieven van de bestreden beslissing is niet nodig.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit Tarakhel, in het district Qarghayi, in de provincie Laghman, in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijke onderhouds en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 2, 23).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP